

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXIV. — Izdan in razposlan 15. dne avgusta 1913.

Vsebina: (Št. 161—164.) 161. Ukaz v izvršitev zakona z dne 7. maja 1874. l. o prispevkih verskemu zakladu za desetletje 1911 do 1920. — 162. Razglas o dopustilu male železnice z ozkim tirom v Celovcu in okolici. — 163. Ukaz, s katerim se izpreminja ukaz poljedelskega ministrstva z dne 9. januarja 1904. l. o okrajih in stojališčih okrožnih rudniških uradnikov. — 164. Ukaz, s katerim se prepoveduje, oziroma omejuje uvoz in prevoz nekega blaga in nekih predmetov iz Rumunskega.

161.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk in finančnega ministra z dne 29. julija 1913. l.

v izvršitev zakona z dne 7. maja 1874. l. (drž. zak. št. 51) o prispevkih verskemu zakladu za desetletje 1911 do 1920.

Prispevke verskemu zakladu za desetletje 1911 do 1920 je odmerjati, dokler se drugače ne ukrene, zmislu primerno uporablja določila ministrstvenega ukaza z dne 21. avgusta 1881. l. (drž. zak. št. 112) in oziraje se na naslednje izpremembe:

Na mesto razpisa finančnega ministrstva z dne 26. julija 1880. l. (drž. zak. št. 102), omenjenega v § 2, odstavek 2, naj stopi ukaz finančnega ministrstva z dne 10. oktobra 1910. l. (drž. zak. št. 186) o priznavanju pristojbinskemu namestku podvržene imovine za VII. desetletje.

Preračun dohodka, ki ga je opraviti po § 4 ministrstvenega ukaza z dne 21. avgusta 1881. l. (drž. zak. št. 112), naj se vrši tako, da mora dotična priznanica povedati stanje prejemkov in izdatkov tistega leta pred začetkom odmerne dobe.

Dohodek iz zemljišča in iz naturalij prihajajoči dohodek je vpostavljeni po katastrskih podatkih, ki se poizvedó za zemljarino.

Dohodek iz obrtnih obratov (§ 6, odstavek 2) je preračunati tako, da ga je vzeti z dvajseternim zneskom poprečnine iz pridobnine, plačane v letih 1908 do 1910 za posamezni obrat, ne da bi se prišteje k njej pobirane doklade.

Ako so pa obrtni obrati dani v zakup, je iz tega doseženo zakupnino priznati za dohodek.

V § 9, točka 3, omenjenega ministrstvenega ukaza navedenim zavarovalnim izdatkom je enačiti tudi prispevke za zavarovanje zoper nezgode, za bolniško in pokojninsko zavarovanje, ki jih mora plačevati prispevku za verski zaklad zavezana oseba na podlagi obveznosti, ki ji je naložena po zakonu.

Zavarovalni prispevki, s katerimi naj se založijo tisti zahtevki odškodnine, ki eventualno lahko nastanejo na dolg prispevku za verski zaklad zavezane osebe iz zakonite odgovornosti za nezgode pri obrtnih obratih, so samo tedaj pripravní, da se vračunijo pri prispevku verskemu zakladu, kadar se listi, ki je zavezan prispevati, hkratu odreče pravici za dotični odškodninski znesek sam zahtevati všteteje za prispevku za verski zaklad. Dovoljenje za všteteje

takih zavarovalnih zneskov pa je v vsakem posameznem primeru pridržano sklepu ministra za bogočastje in nauk.

Na mesto določila § 9, točka 6, stopijo naslednji zaukazi:

Ako posamezne duhovne osebe ali zavodi zadosté svoji z zakonom z dne 16. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1907.) določeni zavarovalni dolžnosti s tem, da v nadomestnih pogodbah prevzamejo dolžnost izplačevati pokojninske užitke svojih uslužbencev, se more vštetej dotičnih pokojninskih užitkov kakor izdatek zahtevati samo s tem pogojem, da deželno oblastvo odobri dotične pogodbe, ne gledé na odobrenje ministra za notranje stvari, ki je potrebno po § 67 omenjenega zakona za nadomestne pogodbe.

Prav tako se more vštetej miloščin in podpor, ki sloné na veljavnih obveznostih, nadalje pokojnin, ki se plačujejo takim uslužbencem, katerim v prid ni dolžnosti pokojninskega zavarovanja v zmislu večkrat omenjenega zakona, končno vštetej za take uslužbence plačanih premij pokojninskega zavarovanja zahtevati samo tedaj, če je deželno oblastvo posebej privolilo, da se izročijo dotični zneski, oziroma plača dotična premija.

Končno se predpis § 25 dopolnjuje tako, da se morejo prispevki verskemu zakladu poleg doslej veljajočih vplačilnih načinov vplačevati tudi tako, da jih tisti, ki je dolžen prispevati, s poštno položnico plača na poljubnem poštnem uradu na račun glavne blagajnice dotične kronovine.

Zaleski s. r.

Hussarek s. r.

162.

Razglas ministrstva za železnice z dne 31. julija 1913. l.

**o dopustilu male železnice z ozkim tirom v Celovcu
in okolici.**

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določenih zakona o železnicah nižjega reda z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvu in s c. in kr. vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, ustanovljenih v naslednjem, deželnemu glavnemu mestu Celovec podelilo dopustilo za gradnjo in obrat z električno silo obratovane male železnice

z ozkim tirom, ki se napravi s privzetjem in primerno preuredbo obstoječe, doslej niti za lokalno železnico niti za malo železnico dopuščene konjske železnice, ter hkratu razveljavivši na konjsko železnico nanašajoči se dopustilni razpis c. kr. trgovinskega ministrstva z dne 15. maja 1891. l., št. 588.

Dopuščena mala železnica obsega nastopne proge:

- a) od glavnega kolodvora v Celovcu po Kolodvorski ulici in Grajski ulici na Novi trg, potem po Zvezdi čez trg Sv. duha na Stauderjev trg in od tam po Beljaški cesti (državni cesti) do končne postaje „Jezero“ ob Vrbskem jezeru;
- b) odcepljeno progo od trga Sv. duha po Uršulinski ulici in Gledališki ulici na Trg za seno, potem po Wodleyjevi ulici čez Št. Vidski ring in po Št. Vidski (državni cesti) do „Kreuzwirta“ in od tam ob tej cesti do končne postaje v Annabichlu, ki se ustanovi poleg mestnega pokopališča, in
- c) progo, ki se odcepi od te stranske proge, od Uršulinske ulice čez Gledališki trg in po Rádeckega cesti do končne točke, ležeče blizu Kinkove ceste.

§ 1.

Za dopuščeno železnico uživa koncesionar finančne ugodnosti, omenjene v členih VI do XII, oziroma XXXII, odstavek 3, zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149).

§ 2.

Koncesionar je dolžen dokončati gradnjo skraja oznamenjene železnice najdalje v enem letu, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter po njej vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bo držal gorenjega roka za gradnjo, mora koncesionar na zahtevanje c. kr. državne uprave dati zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala gorenja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdelata dopuščena železnico, se podeljuje koncesionarju pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Enaka pravica naj se podeli koncesionarju tudi gledé tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o kojih bi c. kr. državna uprava spoznala, da je njih naprava v javnem interesu.

§ 4.

Kolikor bi se za napravo dopuščene železnice rabile javne ceste, ki niso v upravi občine celovške, mora koncesionar dobiti privoljenje tistih, ki so dolžni vzdrževati te ceste, oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih pravico dajati privolilo za rabo ceste.

§ 5.

Koncesionar se mora ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini té dopustilnice in po tehniških dopustilnih pogojih, ki jih je postavilo c. kr. ministrstvo za železnice, ter po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), kolikor se po določenih v oddelku B zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) uporabljajo na male železnice, potem po zakonih in ukazih, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še po tem, kar zaukažejo c. kr. ministrstvo za železnice in sicer poklicana oblastva.

§ 6.

Znesek resnične ter nominalne napravne glavnice potrebuje odobrenja c. kr. državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res porabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštévši nabavo vozil in dotacijo glavnične reserve, in se izkažejo pravilno, prištevši interkalarné obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in pa kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb ali ako bi bilo

treba pomnožiti obratne uredbe, se smejo dotični stroški prištéti napravni glavnici, če je privolila c. kr. državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih uredb in se stroški pravilno izkažejo

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem načrtu, ki ga odobri c. kr. državna uprava.

§ 7.

Koncesionar je dolžen, po železnici dajati vožnjo zastoj podčastnikom in ordonancam, ki so vsakčas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesionar je dolžen, oddajaje službe ozirati se v zmyslu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne mornarice in deželne brambe.

§ 8.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po naročilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrambo koristi države rabijo železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi izkaznicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati s popotno prtljago vred brezplačno.

§ 9.

Koncesionar je dolžen, pošto ter uslužbenca pošne in telegrafske uprave prevažati z vsemi v voznem načrtu navedenimi vlaki.

Za to opravilo ter za druge oprave v namene pošnega zavoda sme koncesionar zahtevati primerno odplačilo, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po uslužbencih železniškega zavoda.

§ 10.

Koncesionar je dolžen, poskrbeti za oskrbo svojih v železniški službi porabljenih uslužbencev

v onemoglosti in starosti in za oskrbo njih svojecev in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesionarja kakor pri blagajnici imenovane zveze ali ako bi se za omenjene uslužbence, oziroma njih svojece ne zagotovila drugače enakovredna preskrba.

To oskrbo je izvršiti tako, da mora koncesionar zglasiti stalne uslužbence z dnem, katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kot vozniki, sprevodniki, čuvaji ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici ali jih vzprejeti v drugačno preskrbo.

Pravila pokojninske blagajnice, oziroma normalije, nanašajoče se na preskrbo železniških uslužbencev, ter vsaka njih izprememba potrebujejo odobrenja c. kr. ministrstva za železnice.

§ 11.

Koncesionar je dolžen, na zahtevanje c. kr. ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§ 12.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9 lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računaje od današnjega dne, in mine po preteku tega roka.

C. kr. državna uprava sme izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenje dobe izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v § 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, če bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11 lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§ 13.

Koncesionar nima pravice, razen ako bi to izrečno dovolila c. kr. državna uprava, obrat dopuščene železnice prepustiti tretjim osebam za svoj ali tuj račun ali ga sam voditi na tuj račun.

§ 14.

C. kr. državni upravi bo dano na voljo dovoljenje za obratovanje dopuščene železnice za račun koga drugega nego mestne občine celovške navezati na pogoj, da se 25letna doba v § 1 omenjenega člena X, oziroma XXXII, odstavek 3, zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) in v § 12, al. 1 določena 90letna dopustilna doba primerno zniža, in si odkupno in pripadno pravico pridržati po pogojih, ki se potem določijo natančneje.

§ 15.

C. kr. državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice ter obratna uredba po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§ 16.

C. kr. državni upravi se pridržuje pravica, da se sme, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilu, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Forster s. r.

163.

Ukaz ministrstva za javna dela z dne 9. avgusta 1913. l.,

s katerim se izpreminja ukaz poljedelskega ministrstva z dne 9. januarja 1904. l. (drž. zak. št. 6) o okrajih in stojališčih okrožnih rudniških uradnikov.

Na podstavi § 8 zakona z dne 21. julija 1871. l. (drž. zak. št. 77) se izpreminjuje ukaz poljedelskega ministrstva z dne 9. januarja 1904. l. (drž. zak. št. 6) stojališče okrožnega rudniškega uradnika za vojvodino bukovinsko od 1. dne septembra 1913. l. počenši prelaga od Kaczyke v Černovce.

Trnka s. r.

164.

Ukaz ministrstev za notranje stvari, trgovino in finance z dne 14. avgusta 1913. l.,

s katerim se prepoveduje, oziroma omejuje uvoz in prevoz nekega blaga in nekih predmetov iz Rumunskega.

Na podstavi člena VII zakona o carinski tarifi z dne 13. februarja 1906. l. (drž. zak. št. 20) se v obrambo, da se ne zatrosi kolera, prepoveduje, oziroma omejuje uvoz in prevoz naslednjega blaga in naslednjih predmetov iz Rumunskega:

1. Rabljeno telesno perilo, stare in nošene obleke (rabni predmeti), rabljena posteljna oprava (rabljeno posteljno perje).

Ako se odpravljajo ti predmeti kakor popotna prtljaga ali zaradi menjave stanovanja, so podvrženi od primera do primera veljajočim posebnim določilom o zdravstvenopolijskem pregledovanju in ravnanju ob prestopu čez mejo.

2. Cunje in cape.

Od te prepovedi so izvzeti:

- a) cunje in cape, ki se kakor veletrgovinsko blago odpravljajo stisnjene in v balah, povezanih z obroči;
- b) sveži odpadki iz predilnic, tkalnic, konfekcijskih zavodov ali belilnic, umetna volna, shoddy in odpadki novega papirja.

Prevoz pod 1 in 2 oznamenjenega blaga in predmetov čez ozemlje pa je dovoljen, ako so tako zamotani, da spotoma ni mogoča manipulacija z njimi.

Razkuževanje se sme uporabljati samo pri blagu in predmetih, ki jih krajno zdravstveno oblastvo smatra za okužene.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Zaleski s. r.

Heinold s. r.

Schuster s. r.

